

1865-07-15

Afsender

J. C. Jacobsen

Modtager

'Hjemmet'

Type:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Bagnères-de-Luchon

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

FA 2-021-00055; F7

Dokumentindhold

Et omfattende rejsebrev med detaljerede beskrivelser af naturen i Pyrenæerne. Valle De Lys, Cascades d'Enfer, Val des Graouès de Castillon, Cascade de Coeur og en vandretur til søerne Lac d'Oo, Lac d'Espingo og Saousat.

Transskription

Bagneres de Luchon.
sluttet d 15 Juli 1865

Jeg fortalte i mit sidste Brev om min Udflugt til Vallé de Lys og til de saakaldte Cascades d'Enfer (af hvilke den nederste langt fra fortjener dette Navn, thi den indhyller sin, unægtelig kraftige, Strøm i det mest graciose, halvgjennemsigtige Slør af det fineste Gaze, der langsomt og ziirligt daler ned uden-om Hovedstrømmen og næsten dølger dennes Vælde. Jeg vilde derfor finde det rigtigere at give denne Cascade et Quindenavn), og om min første Prøve paa at klatre opad bratte Klippevægge og paa ubanede Veie. Det heldige Udfald af dette Forsøg gav mig naturligviis Lyst til at gjentage det efter en noget større Maalestok, men Veiret drillede mig, thi Skyerne hang bestandig lavt og indhyllede alle de høiere Regioner, hvor man altsaa tabte al Udsigt istedetfor at vinde og gave tillige af og til Regn og Uveir. I Tirsdags var det samme vel Tilfældet, men dog i mindre Grad end de foregaande Dage og jeg tog Mod til mig og kjørte med min gamle Fører igjen til Vallé de Lys for derfra at stige op i en Sidedal: Val des Graouès de Castillon, hvor der er en Række af Betydelige Vandfald og flere høitliggende Søer oppe ved Foden af Gletscherne.- Denne Opstigning frembød ingen af de piquante lodrette Klippevægge, men var dog høist besværlig, da den gik over store Strækninger af nedfaldne Klippestykker, hvor man maatte klavre over. Skyerne, der hang over vore Hoveder beskyttede imidlertid mod Varmen, saa at Anstrengelsen ikke blev følelig, men paa den anden Side skjulte de det imponante Syn af de saug-takkede Bjergkamme og de snebedækte Toppe for os og da vi efter henved 4 Timers Vandring vare komne op til den saakaldte Lac vert, der har en stærk blaagrøn Farve) i en Høide af c 6000 Fod, streifede Skyerne vore Hoveder. De hævede sig en kort Tid, medens jeg gik rundt om den tilgængelige Side af Søen og fra en Klippe ved Siden af dens Udløb kunne følge den udstrømmende Elvs hoppende og brusende Fart ned i Dalen, som i nogle Øieblikke

laae godt belyst og kastede et venligt Glimt op til os i denne vilde og næsten øde Natur. Vi stode nemlig lige ved den øverste Rand af Trægrændsen; nogle faa forkrøblede Fyrretræer ved vor Side vare de sidste, der fandtes i denne Dal. Da Skyerne atter

sænkede sig og begyndte at indhulle os, maatte jeg opgive enhver Tanke om at klatre nogle faa hundrede Fod opad den steile Væg til den næste Søe Lac Bleu, som skal være endnu smukkere, hvis den ikke er bedækket med lis og Snee. Vi stege altsaa samme Vei ned og mødte paa Halvveien det opmuntrende Syn af - nogle Mennesker, nogle Arbeidere med nogle Oxer, som skulde transportere fældet Træ (i korte Længder) hen til Pynter, hvorfra det kan rulles ned i Dalen. I forbigaaende gik eller snarere glede vi et Stykke ned ad en steil Skraaning af løse Steen for at komme til Bunden af Dalen og derfra see den smukke Cascade de Coeur, der idag, ligesom alle Vandfaldene, strømmede med forøget Kraft efter Uveiret i Søndags Aftes og Nat, der havde efterladt mange Spor paa Veien og Bjergsider af de nedstyrtende Vandmassers uhyre Kraft. Hele Tilbageveien tog noget over 2 Timer, saa at vi i det Hele havde været godt 6 Timer paa Marschen, vi havde idag været saa betænksomme at tage en halv Flaske Cognac med, som vi af og til blandede med lidt Kildevand og lædskede den tørre Gane med. Et tarveligt Maaltid, som det lille Gjæstgiveri i Dalen kunde byde, vederquægede fortræffeligt og derpaa kjørte vi hjem; hvor jeg om Aftenen gjorde mig det hyggeligt, med at drikke Thee, som jeg ikke har nydt, siden jeg var i Holland.- I Onsdags var Veiret atter overtrukket, men de lavere Bjerge vare dog synlige og jeg foretog derfor en Kjøretour igjennem en Dal, jeg endnu ikke havde besøgt, Arboust - Dalen, hvis første Deel er ligesaa smilende og piquant malerisk, som dens sidste, høie Deel er trist og øde. Fra Passet ved Enden af Dalen: Col de Peyresourde, vilde jeg kaste et Blik ned i den bagved liggende smukke Dal, Val de Louron, som er en af de faa Dale i Pyrenæerne, der have en flad Dalbund og som tillige prydes af en Mængde Landsbyer langs opad Bjergsiderne, der ere meget frugtbare og dyrkede til en betydelig Høide. Jeg havde uheldigviis misforstaaet min Haandbog og troede, at jeg kun havde

Skridt at gjøre fra Toppen af Passet, hvor Vognen standsede, til Udsigtspunctet. Jeg mærkede snart min Feiltagelse og maatte derfor forcere min Marsch, da jeg ikke kunde forlange at Heste og Vogn

skulde holde meget længe paa den aabne Landevei i den kolde Luftstrøm i Passet. Jeg brugte dog $\frac{1}{2}$ Time for at naae Udsigten, der var ret godt belyst og meget smuk, travede derpaa tilbage, men blev forfulgt af nogle ondskabsfulde Smaaskyer der først indhyllede mig, derpaa beduggede mig og tilsidst beregnede mig. Men jeg havde heldigviis Parapluie med mig og da jeg efter lidt over en Times Fraværelse naaede Wiener Vognen havde jeg der Beskyttelse af Kaleschen og min store blaa Kappe til at holde Varmen, saa at jeg ingen Skade tog, skjøndt jeg var drivvaad af Varme. Regnen ophørte efterhaanden og om Aftenen kunde jeg som sædvanlig spadsere i det engelske Anlæg og høre Musikken. Luften var stadigt skydækket, men en lille Luftballon med varm Luft, en Montgolfière, som jevnlige opstiger om Aftenen med et kraftigt Blus af en Beegkrands, eller desl, viste denne Aften en ganske svag Vind i de høiere Regioner fra Nordost.- Jeg sluttede deraf en Forandring i Veiret og gav strax Ordre til min Fører og en Vogn at være parate næste Morgen Kl 6 og da jeg vaagnede Kl. $4\frac{1}{2}$ var Luften deilig klar og fyldkommen Skyfri.- Kl 6 $\frac{1}{4}$ rullede vi afsted til Vallé d'Astos d'Oo. Luften var saa fortræffelig kjølig, at jeg i Vognen maatte dække mig med min Kappe foruden Overfrakken. Det kunde ikke være heldigere! Kl. 8 vare vi ved Enden af den lille Dalkjæde, hvor Kjøreveien ender. Jeg forsynede min Reisetaske med et godt Stykke Brød og et ll. Stykke Saucison, en frisk Spegepølse (uden Trichiner) og min Fører fik en Halvflaske Cognac i Lommen og Kl. 8 $\frac{1}{4}$ tiltraadte vi Marschen ad en god Sti i Zigzag op til Søen Lac d'Oo, der ligger 1800 Fod høiere end Dalen, vi gik ud fra. Der er ikke sagt saameget om denne lille Søes Skjønhed. Dens Vand er i Solskin deiligt blaat og den er rundt om omgivet af høie og steile Bjergsider, kun med en snæver Aabning ved Elvens Udløb, hvor man træder ind ad en smal Sti, udhugget i Klippen.- Lige for Indgangen paa Søens modsatte Side, styrter gennem en smal Kløft en kraftig Elv ned

fra en Høide af 900 Fod. Den breder sig i Faldet og endeel af Vandmassen tørner mod. Klippekanter og opløser sig (ligesom ved Cascade d'Enfer, men i større Maalestok) til et langsomt dalende Gaze-Slør. Det er et Skuespil, som intet maleri kan gjengive! Maaske et Photographia instantané kunde gribe et enkelt Moment, men den grazieuse Bevægelse kan ikke gjengives.- En Sti fører fra Indgangen langs den venstre Side i Zigzag op ad Bjergsiden, men vi ville see Faldet nærved og seile derfor over til Gruusbanken ved Foden af Faldet, hvor det imponerer mere ved sin Masse og sin Larm, men ikke

er saa skjønt, som seet i nogen Afstand.- At seile tilbage og begynde Opstigningen i Zigzag mener Føreren ikke er nødvendigt, da han veed at jeg kan klatre. Vi stige altsaa paa alle 4 op ad en steil Kløft indtil vi have taget Tyren ved Hornene og naaet Stien. Herfra saa vi atter Faldet paaskraa fra Siden. Derpaa fortsatte vi Stigningen ad "Stien", der snart bliver aldeles ubanet og forsvinder under de af stærke Regnskyl nedkastede Steen, som Beboerne ikke bryde sig om at jevne før Quæget fra de høiere Græsgange skal føres ned i Dalen. Efter nogle Timers uafbrudt Vandring naar vi til de 2 næste, blaa Søer: Lac d'Espingo og Saousat. Her ophører de sidste faa Træer, Fyrre, og kun Rhodendendron i prægtig Blomsterflor og nogle Vaccinier følge os.- Foran os have vi en steil Skraaning hvorover findes en Terrasse med 2 Sænkninger, der danne 2 smaa Søer Lac Glacée og Lac de Portillon. Jeg ville helst til den første, som mest omtalt i Bogen, men Føreren viser mig at Skraaningerne derop til ere stærkt belagte med Sne og lis og altfor farlige at stige opad. Derimod er der mindre Sne tilvenstre opad Lac de Portillon. Vi gaae altsaa tilvenstre, langs henad en brat Skraaning, men denne er i omtrent en Fjerdingsveis Længde dannet af tildeels ühyre Klippeblokke, alle skarptkantede, de mindste som en Kuffert, de fleste som en Kommode eller Secretair og mange som Høstlæs eller smaae Bønderhuse, enten med skraa Flader eller skarpe Kanter eller Hjørner opad; men vi forstaae at klavre og det gaaer deiligt, men langsomt. Paa denne Slags "Vei" kan jeg forøvrigt bedre følge min Fører i Hælene, end hvor [vertikalt i venstre margin] man kan gaa opreist, thi der skridter han raskere end jeg kan, uden at tabe Veiret.-

Nogle gange Gange passerede vi tværs over "Lavineveie".- Disse vare endnu værre, ikke fordi vi kunde frygte Laviner paa denne Aarstid, men fordi Skraaningen dér var endnu steilere og bestod størstedeels af smaae Steen, som glede ned under hvert Fodtrin og foranledigede en Nedglidning af de høiere oppe liggende, over vore Fødder, hvilket især var misligt, naar der var enkelte større Steen, som paa denne Maade kom rutschende.- Man maatte derfor see sig vel for, men dette gjælder da om hele Veien lige fra Lac d'Oo af. Jeg troer ikke, at jeg paa den hele Vei har gjort eet Skridt uden at Øjet iforveien har udsøgt Stedet og beregnet Virkningen deraf. Adskillige Gange spadserede vi over Sne, men den var ikke haardere end at Støvlehælen kunde gjøre Indtryk deri. Desuden havde vi Alpestokken. Til Slutning havde vi

nogle bratte Opstigninger, men Klippen bestod af Skiferlag, der stode lodret op og i hvis Rande vi overalt fandt et slags Trapper.-Endelig naaede vi efter 6 Timers Vandring, Kl. 2½, en fremspringende Klippekam* til venstre for "Søen" over hvilken vi havde en dominerende Udsigt.- Vi Opgave i Betragtning af Tiden at gaa lige hen til dens Rand, da vi isaafald først maatte stige et godt Stykke ned og næsten ligesaa høit op igjen. Der var desuden Intet at see nærmere ved, thi Søen var endnu frossen og belagt med Isen og Gletscherne bag den var det ikke værd at prøve, thi de vare næsten dækkede af Snee og hvor de vare blottede saae vi, hvad Føreren ogsaa vidste, at de paa den steile Skraaning bestod af lutter Revner og Kamme. Var dette da Alt hvad jeg saae? og var dette da hele Udbyttet af den anstrengende Vandring? vilde nogle maaske spørge. Nei, ikke saa ganske! Rundt om mig saa jeg den vildeste Natur i mægtige Omrids; intet Træ, ingen Busk, intet Græs og kun ganske enkelte Urter og Mosser Alting nærmest om mig var nedstyrtede Stenblokke (jeg stod og sad paa en saadan, af Størrelse af Spisebordet og - en en reen Undtagelse - aldeles horizontal) som Levninger af en undergaaet Verden; bag ved hævede Pic Quairat sin Kam bogstaveligt lodret, om ikke, som det syntes, overhængende iveiret; tæt ved mig, ligefor skjød en spids Kegel sig og midt i Kredsen af de gletscherdækkede Bjerge, de høieste i den franske Deel af Pyrenæerne; op til høire saae jeg den dybe Dal, jeg var kommen op af med de 2 øverste Smaaesøer, 2 klare blaae Øine, hvori Himlen speilede sig,
[vertikalt i venstre margin]
den var 8565 Fod over Havfladen og 5590 Fod over Dalen, vi stege op fra
T. Indlagt en Primula (viscosa) og en Mosblomst plukket ligeved Siden af "Bordet")

og udover Dalen saaes de mægtige Bjerge som indslutte den, men som nu laae under mig, og bag ved dem atter og atter Bjerge, alle med maleriske Konturer som udmærke Pyrenæerne og over alle disse Bjerge saae jeg langt ind over den franske Slette i en bred Strækning fra Nord til lidt forbi nordvest, klart belyst af det fulde Sollys. Paa Himlen var ikke en Sky, den var dyb mørkeblaa og saa gjennemsigtig at jeg troede at kunne see Stjernerne igjennem den. Dette Skuespil accompagneredes og næreredes af en Blanding af Rislen og Brusen fra de Bjergstrømme, som Gletscheren paa de 2 Sider af mig nedsendte. Er dette ikke Noget at gaae saa langt efter? Er det maaske ikke nok?

Nuvel, saa er der ogsaa et andet Udbytte; dét, at prøve og at øve sine Kræfter er en ubeskrivelig Nydelse dét at kjæmpe mod og overvinde Vanskeligheder og Hindringer er en Vellyst, som ledsages af den instinctmæssige Følelse af, at det ikke alene er Legemet der styrkes, ikke alene Muskler og Sener og Nerver der faae forøget Spændkraft, men ogsaa Sjælens Evner der Udvikles, ogsaa Hjertet der udvides ved at komme Himlen nærmere og modtage Indtrykket af det Store i Omgivelserne.- Smaalighed kan ikke trives paa et saadant Sted. Dog, jeg skulde jo fortælle og ikke reflectere, thi man reflecterer ikke bevidst deroppe i denne Retning. Vi sidde paa den store, flade Steen og nyde, formodentlig et Quarterstid. Da kommer Reflectionen: vi skulde ned igjen og Veien er lang og besværlig og denne Betragtning understøttes af Fornemmelsen: en ulidelig Tørst eller rettere Tørhed i Gane, Tunge og Læber, som klæbe sammen. Vi have Cognac, men intet Vand før vi komme et langt Stykke ned. Altsaa afsted! Endnu et Blik udover alle Bjergene, ind i Frankrig og vi krybe ned af "Bordet". Jeg søger og finder endelig de omtalte 2 Blomster nogle Skridt borte og saa klavrer jeg efter Føreren som jeg snart indhenter.- Vi følge en Tid den samme Vei vi vare komne, ned ad Trapperne og over nogle Sneeflader, men nu troer han, at kunne see, at vi ville faae en noget bedre Vei og undgaae de store Steenblokke ved at holde os høiere oppe paa Skraaningen tæt under den lodrette Pic Quairat. Det gaar ogsaa ret godt, langs ad en Kordongesims og ud paa et Plateau, men der standse vi ved et lodret Fald.

Vi maae gaae et Stykke tilbage, stige ned ad en "Trappe" til en lavere Skraaning men snart viser det sig, at ogsaa denne slutter med et lodret Fald. Vi maa altsaa et langt Stykke op igjen og tilbage indtil vi omsider finde nogle Trapper og Gesimser, som føre os ned paa de store Steen, der øiensynligt generede min gamle 75 aarige Fører mere end mig, skjøndt han er overordentlig snedig. Han havde lyst til at undgaae dem ved at stige høiere op, men det frabad jeg mig; jeg vilde hellere klavre paa denne Chemin d'Enfer, som han kaldte den, end stige oftere opad. Til vor, men umulig til hans Ærgelse saae vi nu, at der dog var et Sted, hvor vi "med Lempe" kunde være stegne ned fra det høie Plateau, men det kunde man ikke see fra oven af og han kunde ikke vide det. Paa slige Steder gaar det ikke efter Hukommelsens Kompas men efter Instinctet, man "seiler paa Loddet".- Snart efter kom vi, bestandig paa den steile Skraaning til en Strækning, der var bevoxet med en meget fast Grønsvær. Her gik min

Fører med sine jernbeslagne Alpesko fortræffeligt, men jeg ikke; jeg maatte hænge paa min Alpestok for hvert Skridt, som En der gaaer paa Krykker, men jeg havde kun 1 Krykke. Imidlertid, det gik, og vi kom til de "2 blaae Øine" og en god tid senere til Lac d'Oo med Vandfaldet. Solen var nu sunket betydeligt, Kl var c 6, og belyste kun Bjergtoppene. Søen saae derfor langt mørkere og alvorligere ud end om Morgenen, hvilket behagede mig mest. Det hvide Vandfald gjorde en stærkere Virkning og spillede sig i en lang hvid Stribe tværs over den mørkblaae Søeflade. Jeg var gjerne blevet der noget længere, men vi havde næsten en Times Vandring endnu ned til Hytten hvor Vognen stod og den første Times Kjørsel gik ad en meget slem Vei, som maatte tilbagelægges før det blev mørkt. Vi stege altsaa ned og kom til Hytten henved kl. 7. Det var altsaa næsten 11 Timer vi havde været underveis og deraf havde vi i Alt ikke siddet mere end omtrent ½ Time. Jeg følte mig dog aldeles ikke træt eller udmattet, men bestandig tør i Munden. Vand og Cognac lædskede ikke mere. Derimod vederquægede nogle Glas Øl (fra Luchon) som jeg drak i Hytten, fortræffeligt. Hestene vare imidlertid forspændte og vi rullede afsted udaf den smukke Dal, kastede Blikke tilbage til Bjergtoppene, hvis høieste Spidser straaede i den nedgaaende Sols

stærke rødliggule Lys. Vi kom heldigt gennem de snevre Veie med Afgrund ved Siden og op ad de utroligt steile, brolagte Gader i Landsbyen Casaux og nu gik det rask ad Landeveien til Luchon. Skjøndt det var mildt og jeg slet ikke overdreven varm, hyllede jeg mig dog af Forsigtighed i min store Kappel! Fredag var hviledag, trykende heed; fra Middag og hele Aftenen stærk Tordenveir. Idag, Løverdag, vilde jeg kjøre til Hospice og derfra til fods gjøre Turen til Passet Port de Venosque ind i Arragonien og derfra langs Bjerghøiden hen til et andet Pas, Port de Picàde, der fra Catalonien fører tilbage tilbage over Grændsen og ned til Hospice og derfra kjøre hjem. Alt var parat, men i Morges faaer jeg det Budskab at Uveiret har gjort Veien ufremkommelig for Vognen, men kan befares til Hest. Dette er imidlertid meget anstrengende, skjøndt det Sædvanlige, at foretage hele Touren, 10 Timers Ridt, tilhest og jeg valgte derfor et andet berømt punct til Maal, der kun kræver 7 à 8 Timer Ridt. Dette er Pic de Entecado, en høi Bjergtop 7450 Fod i den Alpekjæde, der danner Grændsen, hvorfra der er et fortrinligt Panorama.- Vi kom ogsaa, ved at staae af Hestene, heldigt udenom det spærrede Stykke af Veien, som var overskyttet af 2-3 Alen høit Lag Jord, Steen og Mudder;

derpaa den smukke Vei gjennem den yndige, svale Bøgeskov til Hospice og stege derfra ad en taalelig god Sti op i Zigzag til nogle store Græsgange paa Ryggen af de lavere Bjerge, som, skjøndt de høre til Frankrig, efter gammel Hævd, benytttes af Spanierne til Græsning for store Flokke af Oxer, Faaer og endeel Heste og Muulæsler. Vi krydsede os frem op ad de noget steile Græsmarker indtil tæt ved Toppen, hvor nogle Hyrder toge vore Heste i Forvaring og vi gik op til Spidsen.- Hvilken Udsigt! Hvilket Rundmaleri! Man Staaer på en Top med dybe Dale paa alle Sider, af hvilke især de 2 sænke sig brat ned. Den ene er den fortryllende Aran-Dal, jeg forleden omtalte som den skjønneste i Pyrenæerne med frodige Enge og Marker og 32 Landsbyer; den anden er en mørk, vild, tildeels skovbevokset Dal, hvori Vandene fra Maledetta's Gletschere styrte skummende og hvidt skinnende ned indtil de i Aran-Dalen forener sig med den i de nydeligste Bugtninger fremglidende Garonne. Og over den mørke Dal hæver Maledetta Bjergene, "Pyrenæernes Montblanc", deres skinnende hvide Masser og rundt om, til alle Sider overskue vi en utællelig Mængde af Bjergtoppe og Bjergkamme i de mest phantastiske Former, og yderst i Horizonten sees, noget disigt, den store Slette. Jeg har ikke været paa Faulhorn
[vertikalt i venstre margin]
og kan altsaa ikke sammenligne. Maaske er der flere store Træk i Udsigten fra F., men den kan ikke være saa umaadelig riig som den fra E.- Hermed ere mine Udflugter i Pyrenæerne tilende; paa Mandag Morgen reiser jeg. Lev vell! Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Minde at gjøre for Cygnen og faaet, som Naamen sandede, et krigs-
gjættel. Jeg erindret suet min Sællageth og maatte dog forsvare
min Maaned, da jeg ikke kunde forlange at gætte og Naamen sandede, fuld
medt længe i en aabent Lande, som den kaldte Luftstrøm i faaet.
Jeg brugte dog for enes for at uaae Uvigtig, der var net godt balt
og meget fin, loovende drøgen tilbage, men blev faafulgt af nogle
andthaltfulde Smaa, som der først udfyldte mig, drøgen bød mig
mig og tilføjet loovende mig. Men jeg sande faldt mit faafulgt
med mig og da jeg ikke lidt om en Cæsar, loovende mig, som
sande jeg der Cæsar af dets, som og min sande blaue Sæppe til
at færdig Maanen, som at jeg ingen Maaned lag, som jeg var drøgen
af Maanen. - Sæppe og færdig efter sande og en Cæsar, som jeg
sande færdig, som færdig. Det er en Cæsar og færdig Maanen. Sæppe
sande færdig, som en lille Luftstrøm med min Luft, som
Maanen, som færdig og færdig en Cæsar med et krigs-
gjættel af en Cæsar, som dets, som dets Cæsar en gættel som Maanen
i den færdig Sæppe, som Maanen. - Jeg sande dets en Cæsar
i Maanen og som færdig Cæsar til min Sæppe og en Maanen at min sande
sande Maanen til Cæsar og som jeg sande til 4te som Luftstrøm dets, som
og som Maanen Sæppe. - Til 6te sande mig og færdig til Cæsar i dets
i Cæsar. Sæppe som færdig til 4te, at jeg i Maanen sande dets mig
med min Sæppe sande Maanen. Det sande det som færdig! -
Til 8te sande mig og færdig af den lille Sæppe, som Sæppe sande.
Jeg sande min Sæppe sande at gættel til den sande og et Sæppe
Sæppe, som færdig Sæppe (den Sæppe) og min Sæppe færdig en
jættel Cæsar. Sæppe og til 8te sande mig Maanen at en
gættel mig i Sæppe og til den Sæppe i Cæsar, der ligger 1800 sande sande
sande mig og færdig. Der er det færdig sande en min lille Sæppe.
Den sande er i dets dets sande og den er sande en sande af færdig og
færdig Sæppe Sæppe, som med en sande Sæppe med færdig sande, som
sande sande med et en færdig til, som færdig. - Sæppe Sæppe
som sande sande Sæppe, Sæppe og min en færdig Sæppe en krigs-
gjættel mig

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

for en Jætte af 900 Ld. - Den findes sig i Saldet og andel af Aaer,
 hvorfor kunne med jorden Slægtskabets og agtelse sig (ligesom med Casio)
 d' Esper, men i fjærr Maalstødt) til at langsaamt staaende Gage-Mat.
 Det er et Skæbne, som indtil Maleri kan gjenind. Maaske at Skolen
 gaaer for instaureret tændt gæbte et udtalt Maaned, men den gaaende
laasagelst kan ikke gjenind. - for thi først for langsaamt gaaer den
 maaske lidt i zigzag og at begynde, men er ikke for Saldet uændet
 og faale drøfter om det Gæmte bandede med Saldet af Saldet, for det
 uændet er man ind for Maaske og sin Laas, men ikke for Gæmte, som
 ind i uændet Offlandt. - At faale deltagere og begynde Offlandt i
 zigzag uændet Lænsen ikke er uændet, da den er at sig kan Skolen.
 thi den alle for alle 4 og ad en flidt Skole indtil en Jætte laget
 Ejene med Jænsen og uændet Skole. Jænsen for er alle Saldet gaaer
 for Skolen. Jænsen gaaer ind i Skolen ad Skole, der først bliver
 at det er uændet og gaaer ind under de af flidte Skole med Skolen
 Skole, som bandede ikke ind, sig om at jænsen for Gæmte for de
 jænsen Gæmte for det er alle i Skole. Her er alle Gæmte uændet
 Skolen er man er til de 2 uændet, eller det: det d' Espinge og Jænsen.
 for alle for de ind for Skole, Skolen og den Rhodendendron i jænsen Skolen
 for og alle Gæmte følge er. - Skolen er man er en flidt Skolen
 Jænsen er indet er Skolen med 2 Skolen, der Skolen 2 jænsen Skolen
 det Gæmte og det de Skolen. - for indt Jætte til den Skolen, som indt
 uændet i Skolen, men Skolen indt indt ad Skolen Skolen indt er
 Skolen bandede med Skolen og indt og alle for Skolen at Skolen og ad. Skolen
 er det indt Skolen Skolen og ad det de Skolen. Her gaaer alle for
 Skolen, langt for ad en Skolen, men Skolen er i uændet
 en Skolen Skolen Skolen af Skolen indt Skolen Skolen, alle
 Skolen Skolen, da indt for en Skolen, da Skolen for en Skolen, alle
 Skolen og uændet for Skolen alle for Skolen Skolen, men indt
 Skolen Skolen eller Skolen Skolen alle for Skolen og ad, men er for
 Skolen at Skolen og det gaaer indt, men langsaamt. For den Skolen
 "Her" kan jeg jænsen indt Skolen Skolen i Skolen, med Skolen

man kan gaa op til, thi der findes for maaske indt for Skolen indt ad Skolen Skolen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

af indvæne Salen faaet de ungtige Gjænge som indstillede den, men som end
haas endes mig, og dog med den altos og altes Lejange, alle med ualøstte
Læstærens som indvænte Gjængens og endes alle den's Lejange faaet mig længe
ind ames den foruden detto; en kort Skrivning fra Nord til det forste
N. O. H. Nordost, bladet betygt af det fulde Dølg. som findes man det an
Hj, den med gjængens indstillede og som gjængens betygt at jeg troede
at kunne fra Gjængens gjængens den. Dette betygt avning og avning
af en Clauding af dettes og Corus for de Lejange foruden, som dettes foruden
gaa de 2 betygt af mig gjængens. for dettes det. Nøget at gaa som længe
afst. for det maaske dett. ind. Nøget, som det det og det at det
betygt; det, at gaa og at en som dettes at en indstillede betygt.
det at gaa med og avning indstillede og gjængens at en
betygt, som det Nøget af den indstillede dettes betygt af, at det det
alene at det med det dettes, dett. alene betygt og dettes og dettes
det faaet som det betygt, men og det dettes dettes det dettes,
og det dettes det dettes med at kunne dettes dettes og dettes
betygt af det dettes i dettes. - Dettes dettes dettes dettes
gaa at dettes det. Det, jeg dettes dettes og dettes dettes, som
dettes dettes dettes dettes i dettes dettes. Det dettes dettes
dettes dettes og dettes, som dettes dettes. Det dettes dettes dettes
mi dettes dettes og dettes at dettes og dettes og dettes dettes
indstillede af dettes dettes: at dettes dettes dettes dettes
i dettes, dettes og dettes, som dettes dettes. Det dettes dettes, men dettes dettes
for mi dettes dettes dettes dettes. Dettes dettes. Dettes at dettes dettes
alle dettes dettes, dettes dettes og mi dettes dettes af dettes. Det dettes
og dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes og dettes dettes
jag dettes dettes som jeg dettes dettes. - Det dettes dettes dettes dettes
dettes dettes dettes mi dettes dettes, med dettes dettes og dettes dettes dettes,
men mi dettes dettes, at dettes dettes, at mi dettes dettes dettes dettes dettes
og dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes
dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes
dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes dettes.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Ne man, naar et Nylle lillbarn, fliga und ad en "Crappo" lit en lammes Skraaning
man færdet mitar det sig, at ogsaa deris flættis und at ladret Lædt. Ne man
altfar at laugt Nylle og igan og lillbarn indtætjæmfides, færdet nogle Crappo
og Gæstfæter, færdet færdet og und far da færdet lillbarn, der æinfuldigh gærdet
min gærdet. 15 aarige Lærdet man und mig, Nylle færdet far ad æinfuldigh
færdet. færdet færdet Lillbarn lit at indtætjæmfides deris und at fliga færdet og, man det
færdet færdet mig; jeg mildt færdet lillbarn færdet far deris Chemin d'Confes, færdet
færdet færdet lillbarn, und fliga færdet ay ad. Lit man, man æinfuldigh lit færdet lillbarn
færdet man und, at det lillbarn man et lillbarn, færdet man und lillbarn lillbarn færdet
und færdet færdet færdet, man det lillbarn man und færdet færdet færdet færdet
lillbarn und det. færdet færdet færdet gærdet det det færdet færdet færdet færdet
man færdet færdet, man færdet færdet færdet. - færdet færdet færdet man und,
færdet færdet færdet deris færdet færdet lit en færdet færdet, der man færdet færdet
en man færdet færdet færdet. færdet færdet man und færdet færdet færdet færdet
Allyrdet færdet færdet, man jeg lillbarn; jeg man færdet færdet færdet man und færdet færdet
færdet færdet færdet, færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet
færdet færdet, det færdet og man færdet lit de "Lillbarn færdet" og man færdet færdet færdet
lit færdet d' Oo und færdet færdet. - færdet man und færdet færdet færdet, det man
i 6, og færdet færdet færdet færdet. færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet
alman færdet und und man færdet færdet færdet færdet færdet. det færdet
færdet færdet færdet en færdet færdet færdet og færdet færdet færdet; en lillbarn færdet
færdet færdet færdet deris færdet færdet færdet. færdet man und færdet færdet færdet færdet
færdet færdet færdet, man man færdet færdet en færdet færdet færdet und det
færdet færdet færdet færdet færdet og deris færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet
færdet færdet, færdet man und lillbarn færdet færdet færdet færdet. Ne færdet færdet
altfar und og færdet lit færdet færdet lit 7. det man altfar færdet færdet færdet færdet
man færdet færdet færdet og deris færdet færdet man; Alt lillbarn færdet man und færdet færdet
1/2 færdet. færdet færdet mig færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet færdet
i færdet. færdet og færdet færdet færdet færdet. færdet færdet færdet færdet færdet færdet
nogle færdet færdet (færdet færdet) færdet færdet færdet; færdet færdet færdet færdet færdet
man færdet færdet færdet færdet og man færdet færdet færdet und deris færdet færdet, færdet
lillbarn færdet lit færdet færdet, færdet færdet færdet færdet. færdet færdet færdet færdet

